

# ŠTRIKOMANIJA

## SREĆKO LEBINEC

Samostalna izložba  
fotografija

26. listopada 2020. u 19 sati

Centar za mlade i nezavisnu kulturu - P4

[www.vanima.hr](http://www.vanima.hr)

## Izložba „Štrikomanija“ Srećka Lebinca u Varaždinu

Nakon izlaganja u *Galeriji Vladimira Horvata* na Trgu žrtava fašizma u Zagrebu koju su proteklog tjedna organizirali *Zagrebački foto kino savez* i *Autorski studio FFV*, varaždinski novinar, umjetnički fotograf i filmski djelatnik *Srećko Lebinec* izlaže i u Varaždinu. Naime, udruga Filmsko-kreativni studio VANIMA čiji je Lebinec bio osnivač i voditelj postavlja izložbu „Štrikomanija“ u P4, Preradovićeve 4, a otvorenje će biti u ponedjeljak 26. listopada s početkom u 19 sati.

*Srećko Lebinec* je diplomirao na Učiteljskom fakultetu u Čakovcu. Nakon kraćeg rada u prosvjeti profesionalno djeluje kao novinar i urednik, te stručni suradnik u Agenciji za elektroničke medije. Njegov glas je prisutan u eteru već više od 35 godina. Član je Filmsko-kreativnog studija VANIMA i Autorskog studija FFV Zagreb. Fotografije su mu objavljivane u domaćim i stranim novinama i knjigama, a dosad se predstavio na pet samostalnih izložbi te na nekoliko skupnih.

Od osvita civilizacije, otkad je čovjek iole počeo voditi brigu o higijeni, pa sve do danas, kad rublje samo što se ne suši online (jer valjda će i to uskoro postati moguće), već na štriku nepogrešiv je dokaz ljudske nazočnosti u prostoru.

Još je Preradović rekao „Stalna na tom svijetu samo mijena jest“, no izgleda da se jedna stvar ipak ne mijenja, a to je – rublje koje se suši na konopcu. Ili, kako mi kajkavci volimo reći: već na štriku!

I dok Šime Strikoman, s čijim imenom naziv ove izložbe ima samo daleke aluzivne veze, na svojim „milenijskim fotografijama“ snima stotine ljudi u režiranim pozama, na Lebinčevim fotografijama ljudi se uopće ne pojavljuju, već samo tragovi njihova postojanja u urbanim sredinama. Pristup je to poznat već iz Lebinčeva udjela u nagrađenome multimedijском projektu „Fantastični prostori“, koji je ljetos izlagan u Puli, Labinu i Rovinju. No dok je na tim fotografijama sklon igrama svjetla i sjene, čak i svojevrsnom sfumatu, u „Štrikomaniji“ teži jasnim plohamama, izrazitom kolorizmu i grafičkoj čistoći: rezultat toga su dojmive fotografije na kojima čak i rublje uzburkano vjetrom djeluje kao ekspresivan trenutak zamrznut u vremenu. Putujući tada kad se putovati moglo više i lakše, Srećko je u Varaždinu, Zagrebu, Splitu i Dubrovniku bilježio prizore s margine urbaniteta: bilo da je riječ o rublju iz kakva starog dvorišta, ili pak onome gotovo demonstrativno izvješeno na povijesnim spomenicima nulte kategorije, odjeća na konopcima katkad nalikuje praznim ljušturama onoga što čovjek uistinu jest, ili bi barem trebao biti...

Denis Peričić